

Dimecres 4 de Pasqua

Text de l'Evangeli (Jn 12,44-50): En aquell temps, Jesús va cridar: «Els qui creuen en mi, més que creure en mi, creuen en el qui m'ha enviat; i els qui em veuen a mi veuen el qui m'ha enviat. Jo, que sóc la llum, he vingut al món perquè ningú dels qui creuen en mi no es quedi en la fosca. Als qui escolten les meves paraules i no les guarden, no sóc jo qui els condemno, perquè no he vingut a condemnar el món, sinó a salvar-lo. Els qui em rebutgen a mi i no acullen les meves paraules, ja tenen qui els condemnarà: és la paraula que jo he predicat, la que els condemnarà el darrer dia, perquè jo no he parlat pel meu compte; el Pare mateix que m'ha enviat, m'ha manat què havia de dir i de predicar. I sé que el seu manament és vida eterna. Per això, tot el que jo dic, ho dic tal com el Pare m'ho ha comunicat.

«Els qui creuen en mi, més que creure en mi, creuen en el qui m'ha enviat»

P. Julio César RAMOS González SDB

(Mendoza, Argentina)

Avui, Jesús crida; crida com qui diu paraules que han de ser escoltades clarament per tots. El seu crit sintetitza la seva missió salvadora, ja que no ha vingut a «condemnar el món, sinó a salvar-lo» (Jn 12,47), però no per si mateix sinó en nom del «Pare mateix que m'ha enviat i m'ha manat què havia de dir i de predicar» (Jn 12,49).

Encara no fa un mes que celebràvem el Tridu Pasqual: ben present estigué el Pare en l'hora extrema, l'hora de la Creu! Com va escriure sant Joan Pau II, «Jesús, aclaparat per la previsió de la prova que li espera, sol davant Déu, l'invoca amb la seva habitual i tendra expressió de confiança: 'Abbá, Pare'». Durant les següents hores, es fa palès l'estret diàleg del Fill amb el Pare: «Pare, perdona'ls, que no saben el que fan» (Lc 23,34); «Pare, confio el meu alè a les teves mans» (Lc 23,46).

La importància d'aquesta obra del Pare i del seu enviat, es mereix la resposta personal de qui l'escolta. Aquesta resposta és el creure, és a dir, la fe (cf. Jn 12,44); fe que ens dóna —pel mateix Jesús— la llum per a no continuar en les tenebres. Al contrari, els qui rebutgen tots aquests dons i manifestacions, i no serveixen aquestes paraules «ja tenen qui els condemnarà: és la paraula que jo he predicat» (Jn 12,48).

Acceptar Jesús, doncs, és creure, veure, escoltar el Pare, no romandre en les tenebres, obeir el manament de vida eterna. Ens resulta força adient l'amonestació de sant Joan de la Creu: «[El Pare] ens ho parlà tot alhora i d'una sola vegada per aquesta sola Paraula (...). Per la qual cosa, el fet que ara volguessis preguntar a Déu, o pretendre alguna visió o revelació, no solament seria una niciesa, sinó que faria greuge a Déu, en no posar els ulls totalment en el Crist, bo i evitant voler cap altra cosa o novetat».